

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΜΕ ΟΠΛΟ ΤΟΝ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟ ΤΩΝ ΨΗΦΟΦΟΡΩΝ

Σε μάχη εκ τού συστάδην εξελίχθηκε η προεκλογική εκστρατεία

Αφού οι πολιτικές τους δεν έλυσαν το πρόβλημα της ισοπαλίας στις δημοσκοπήσεις μερικές μέρες πριν τις εκλογές της 2ας Ιουλίου, οι Λίμπεραλ και οι Εργατικοί χρησιμοποιούν το τελευταίο όπλο που έχουν όλοι οι πολιτικοί στην φαρέτρα τους, τον εκφοβισμό των ψηφοφόρων. Είναι μια απογοητευτική εξέλιξη, συνέπεια της αδιαφορίας των ψηφοφόρων για τα δυο κόμματα εξουσίας που μονοπωλούν την πολιτική περισσότερα από 100 χρόνια. Όπως γράψαμε χθες, περισσότεροι από το 20% των πολιτών θα ψηφίσουν τα μικρότερα κόμματα και ανεξάρτητους υποψήφιους που με τις ψήφους των προτιμήσεών τους πιθανότατα θα εκλέξουν την νέα ομοσπονδιακή κυβέρνηση.

Οι Εργατικοί και οι Λίμπεραλ εκφοβίζουν το εκλογικό σώμα με τις... υποτιθέμενες προθέσεις των αντιπάλων τους, ενώ συμμαχούν για να αντιμετωπίσουν τους Πράσινους, τον Νίκο Ξενοφών και τους ανεξάρτητους.

Ο εκφοβισμός άρχισε με τους Λίμπεραλ που επιμένουν στον ισχυρισμό πως οι Εργατικοί θ' ανοίξουν τις πόρτες για την εισβολή μυριάδων «λαθρομεταναστών» στην χώρα μας, παρόλο που ο αρχηγός των Εργατικών, Μπιλ Σόρτεν, το διαψεύδει κατηγορηματικά και ορκίζεται ότι δεν θα αλλάξει την πολιτική των Λίμπεραλ για την αντιμετώπιση των προσφύγων.

Οι Λίμπεραλ συνεχίζουν τον εκφοβισμό και με τον ισχυρισμό ότι οι Εργατικοί θα συνεργαστούν με τους Πράσινους για να κυβερνήσουν, παρόλο που ο αρχηγός των Εργατικών, Μπιλ Σόρτεν, το διαψεύδει

κατηγορηματικά και ορκίζεται ότι σε καμία περίπτωση δεν θα συγκυβερνήσει με τους Πράσινους.

Περνώντας στην αντεπίθεση οι Εργατικοί καταγγέλλουν τους Λίμπεραλ ότι έχουν στόχο την ιδιωτικοποίηση του Μέντικερ, παρόλο που ο πρωθυπουργός, Μάλκολμ Τέρνμπουλ, το διαψεύδει κατηγορηματικά και ορκίζεται ότι σε καμία περίπτωση δεν θα ιδιωτικοποιήσει την δημόσια ασφάλεια υγείας.

Είναι γνωστό ότι όλα επιτρέπονται στο πόλεμο και στον έρωτα, ας προσθέσουμε και τους πολιτικούς που η αυτοσυντήρηση είναι βίωμά τους. Τις τελευταίες ημέρες της προεκλογικής εκστρατείας οι πολιτικοί ηγέτες θα έπρεπε να τις αφιερώσουν στις πολιτικές τους για να πείσουν και τους πιο αδιάφορους ψηφοφόρους, αντί να καταφεύγουν στον εκφοβισμό. Οι Εργατικοί, αντί να μιλούν για την ιδιωτικοποίηση του Μέντικερ που διαψεύδει ο πρωθυπουργός, θα έπρεπε να καταγγέλλουν την υπονόμηση της δημόσιας ασφάλειας υγείας με την ντε φάκτο κατάργηση του bulk billing που θα πλήξει τους φτωχούς όταν οι γιατροί αρνούνται να τους εξετάσουν δωρεάν, όπως και τα τέλη που θα πρέπει να πληρώνουν φτωχοί και πλούσιοι για τις διάφορες ιατρικές εξετάσεις, αίματος, ακτινογραφίες, τομογραφίες και άλλες διαγνωστικές εξετάσεις.

Αλλωστε, η πρόταση των Λίμπεραλ να δώσουν \$50 δις στις μεγάλες επιχειρήσεις τα επόμενα δέκα χρόνια με πολύ μικρό αντίκρουσμα είναι ένα πανίσχυρο όπλο που το εγκατέλειψε ο Μπιλ Σόρτεν επειδή πιστεύει πως το Μέντικερ θα του δώσει την εκλογική νίκη, ενώ ούτε εγώ δεν πιστεύω ότι ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ θα ιδιωτικοποιήσει το Μέντικερ. Όμως

η πρότασή του να γεμίσει με δολάρια τις τσέπες των ξένων επενδυτών με την ελπίδα πως θα δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας, είναι οικονομικός βαναλισμός όταν η κυβέρνηση αντιμετωπίζει μείωση στα εισοδήματά της, όταν οι μισθοί λιμνάζουν και όταν το 30% των συνταξιούχων ζούν κάτω από το όριο της φτώχειας.

Το Εργατικό Κόμμα δεν χρειάζεται την πολιτική του εκφοβισμού για να κερδίσει ψήφους, αν προβάλλει συνεχώς και δυναμικά την ερωτοτροπία των Λίμπεραλ με τους προνομιούχους μεγαλοεπιχειρηματίες, ενώ την ίδια ώρα θα προστατεύει και θα ενισχύει τους μικροεπιχειρηματίες που είναι η καρδιά και η ψυχή της εθνικής οικονομίας. Και όταν μιλάμε για μικροεπιχειρηματίες δεν εννοούμε αυτούς με τζίρο... δέκα εκατομμύρια δολάρια το χρόνο, αλλά τις οικογενειακές επιχειρήσεις με τζίρο δύο εκατομμύρια δολάρια το χρόνο όπως λένε οι Εργατικοί.

Οι Εργατικοί θα πρέπει να αυξήσουν τη συνδρομή στο σουπεραντιμισθιστικό στο 12% του μισθού για να μην υπάρχει η ανάγκη σύνταξης στους ηλικιωμένους του μέλλοντος, ενώ θα πρέπει και να προστατευτούν οι ηλικιωμένοι του παρόντος. Όσον αφορά στο Μέντικερ, πιστεύω ότι οι πολίτες θα δεχθούν αύξηση στο φόρο που πληρώνουν για την υγεία τους, εφόσον θα διατίθεται εξ ολοκλήρου για ουσιαστική βελτίωση του συστήματος και όχι για την γραφειοκρατία.

Ο εκφοβισμός των ψηφοφόρων δεν είναι υποκατάστατο για τις πολιτικές και μόνο πολιτικοί που ξέμειναν από ιδέες και οράματα καταφεύγουν στον κατώτατο παρονομαστή της ανθρώπινης φύσης.

Οι συνταξιούχοι και ο θησαυροφύλακας

Οι μεγαλοβιομήχανοι είναι οργανωμένοι και απαιτούν πρόνοια από τους πολιτικούς, που κοπομεσιάζονται για να τους ικανοποιήσουν. Οι εργαζόμενοι είναι οργανωμένοι και προστατεύουν τα συμφέροντά τους είτε με απεργίες, είτε με την επιρροή τους στο Εργατικό Κόμμα.

Στην Αυστραλία υπάρχουν και περισσότεροι από δύο εκατομμύρια συνταξιούχοι ανόργάνωτοι στο έλεος των πολιτικών και περιμένουν την ελεημοσύνη τους για να επιβιώσουν, αν μπορούν.

Όταν οι πολιτικοί μιλούν για οικονομική ανάπτυξη είκοσι χρόνων, για ευημερία και για τυχερή χώρα, ασφαλώς για τους συνταξιούχους είναι ιστορίες για αγρίους. Πού πήγαν τα κέρδη από τόση... ευημερία, πού πήγαν τα αμύθητα κέρδη από τον εθνικό φυσικό πλούτο; Πού πήγαν τα κέρδη; Ασφαλώς όχι στις τσέπες των ηλικιωμένων. Ρωτήστε τον Τζον Χάουαρντ και τους Εργατικούς πρωθυπουργούς πού πήγαν τα κέρδη, αλλά θα σας πω εγώ επειδή είναι πιο εύκολο.

Όλα τα κέρδη πήγαν στη μείωση του φόρου εισοδήματος που πληρώνουν οι μεγάλες επιχειρήσεις, από 49% στο 30% και μετά σου λέει ο θησαυροφύλακας, Σκοτ Μόρισον, πως η κυβέρνηση δεν έχει πρόβλημα εισοδημάτων, αλλά δαπανών που θα πρέπει να μειωθούν, κυρίως στην Υγεία και την Παιδεία.

Διάνοια στην αριθμητική, που λέτε, ο θησαυροφύλακας μας, αφού μειώνεται το εθνικό εισόδημα για να ωφεληθούν οι κροίσοι και αυτός πιστεύει ότι φταίνει οι... κρατικές δαπάνες. Δηλαδή, αν τού μειώσουμε το μισθό του 30%, θα φταίει η... σπάταλη γυναίκα του επειδή δεν θα έχει χρήματα για να πληρώσει τους λογαριασμούς!

Καλά να πάθουμε, γιατί αυτοί οι πολιτικοί δεν βρέθηκαν στην εξουσία με τα τανκ, αλλά κάποιος από μάς τούς ψήφισαν. Οι πιο πολλοί....

Εθνικιστές...

Οι νεοναζί που ντρέπονται για την ιδεολογία τους ανακάλυψαν τον εθνικισμό για να γλιτώσουν από το στίγμα τού φασι-

σμού. Δηλαδή, τί Γιάννης, τί Γιαννάκης. Ο Γάλλος πρόεδρος, Σαρλ Ντε Γκωλ (1890-1970), είπε πως «πατριωτισμός είναι όταν η αγάπη για τους δικούς σου ανθρώπους έρχεται πρώτη και εθνικισμός είναι όταν το μίσος για τους άλλους έρχεται πρώτο.»

Δεν υπάρχει καμία διαφορά ανάμεσα στους εθνικιστές κάθε χρώματος, φυλής και θρησκείας, γιατί όλοι τους μισούν όλους τους άλλους. Οι άραβες εθνικιστές μισούν τους ευρωπαίους ακόμη και αν είναι ομοιόειδες τους εθνικιστές, οι ευρωπαίοι εθνικιστές μισούν όποιον δεν είναι λευκός και γαλανομάτης, αν και οι ίδιοι μπορεί να είναι πολύ... μελαχροινόι και πάει λέγοντας.

Όλα αυτά θα ακουγονταν αστεία αν όλοι αυτοί οι νεοναζί-εθνικιστές δεν ήταν τόσο επικίνδυνοι για την κοινωνία τους και την παγκόσμια ειρήνη. Τραγικά παραδείγματα η δολοφονία της βουλευτίνας των Εργατικών Τζο Κοξ λίγες μέρες πριν από το κρίσιμο δημοψήφισμα για το Brexit, από έναν εθνικιστή που θα το παίξει τρελός για να γλιτώσει το μένος τού

νόμου για το φρικτό έγκλημά του.

Αλλά και το παγκόσμιο σοκ που έχει προκαλέσει η τελευταία κτηνωδία μαχητών του Ισλαμικού Κράτους, οι οποίοι αποκεφάλισαν 4χρονη για να τιμωρήσουν τη μητέρα της για ένα λεκτικό απόπημα. Οι αιμοδιψείς μαχητές άκουσαν μια μητέρα να ζητά από την κόρη της να επιστρέψει στο σπίτι τους στη Ράκα της Συρίας. Όταν το κοριτσάκι αρνήθηκε, η μητέρα του το απείλησε ότι εάν δεν πάρει το δρόμο για το σπίτι «ορκίζεται ότι θα την αποκεφαλίσει».

«Μιας και ορκίστηκες στο Θεό πρέπει να την αποκεφαλίσεις» φέρεται να είπε στην μητέρα ένας μαχητής, όπως δήλωσε σε διεθνή ΜΜΕ αυτόπτης μάρτυρας. Όπως ήταν φυσιολογικό, η μητέρα αρνήθηκε και τότε ο μαχητής και η «παρέα» του αποφάσισαν να αποκεφαλίσουν το ανυπεράσπιστο κοριτσάκι, μόνο και μόνο για να τιμωρήσουν την μητέρα της για την «βλασφημία». Στη συνέχεια, την ανάγκασαν να βάλει τα χέρια της μέσα στο αίμα του παιδιού της... Και η φρίκη συνεχίζεται....